Sovětská zima a náčelník Apačů

Vlasta Lišková

Dauphin

Sovětská zima a náčelník Apačů

Vlasta Lišková

Vydání této knihy podpořilo MK ČR částkou 27 tisíc korun českých v rámci programu *Podpora vydávání uměleckých debutů české literatury*

© Vlasta Lišková, 2019/20
© Dauphin, 2019/20
ISBN 978-80-7272-480-2
ISBN 978-80-7272-482-6 epub
ISBN 978-80-7272-483-3 pdf
ISBN 978-80-7272-485-7 mobi

Všem našim, aby viděli, že jejich život nebyl marný - byl zajímavý a stál za to.

Milý čtenáři,

ve své shovívavosti rač prosím přetrpět prvních pár desítek stran této knihy. Vypravěčka se s rostoucím věkem jistě přiučí tajům gramatiky a stylistiky, jejichž znalosti se jí na prvních stránkách vzhledem k útlému věku nedostává…

Autorka

KAPITOLA 1 (1967–1977)

TANKY, HVĚZDY, MOTÝLI S OTRHANÝMI KŘÍDLY A RODINNÁ BOHOSLUŽBA KOLEM RÁDIA...

ROK 1967

šli jzme s tátou domů od druhé babičky
a už byla tma
a nebe bylo krásně černý
nebo modrý já nevím to se nedá poznat
a hvězdy strašně moc svítily
táta říkal že už mě na koni za krkem nebude moct vozit
že už sem velká holka
a zpívali jzme jim hvězdičky dobrou noc já už du spát

* * *

ROK 1968

moc se mi líbí motýli

tak sem jich pár chytla a zavřela do králikárny protože mi chtěly uletět

ale oni utekly protáhly se mezi dráty dvířek a oškubaly si křídla

naši říkaly že asi umřou protože křídla už jim nedorostou a taky jsem jim setřela pil

já jen chtěla aby zůstaly se mnou

* * *

máma je pořád v nemocnici v plzni

táta za ní pořád jezdí

miminko je pořád v nemocnici v aši

není mu dobře

prý mu chybí maminka

babička se zlobí že se furt musí o všecko starat sama

druhá babička a strejda bydlí jinde

* * *

21. srpen 1968

táta říká že to je konec

že babička říkala že rusové to tak nenechají ale že on jí to nevěřil

že neví jestli se dostane za mámou do plzně

a že je teď až plná tanků a aby babička nechodila na nákup

babička mu řekla že už takových tanků viděla a rusů taky za války a že si před nimi nesedne na zadek

že mě veme do města sebou a že mě kdyžtak schová pod sukně a že kdyby si někdo dovolil že mu ukáže

* * *

máma už je doma a miminko taky

táta ji přivezl a říkal že z vlaku viděly jak na poli honily ruský vojáci zajíce a chtěly je zastřelit ale žádnýho netrefily

že mají hlad protože lidé jim nechtějí dát jídlo že sou okupanti a dobře jim tak

že moc držely palce těm zajícům

* * *

je docela legrace že obě naše ulyce se jmenují po stromech

i ta kde bydlíme my i ta kde bydlí babička a strejda (od táty)

to je fakt dobré pro lišky

* * *

hurá, už jsem světlužka to je malá skautka
až budu velká budu velká skautka
máma byla taky skautka ale strašně dávno
a potom skauti nebyly táta říká že komunisti je nechtěly
máme klubovnu a já tam chodím na schůsky
ale na tábor sem prí moc malá kdyš ježtje nechodím do školy
ale za rok až půjdu do školy budu moct jet taky

* * *

máma se naštvala protože jsem krmila miminko v kočárku trávou
prý ho nemám ráda a závidím mu a to není hezké
ale králíky krmit trávou můžu a rostou a nikdo neříká že jim závidím a není to hezké
já si stejně myslím že je tráva zdravá vzlášť pampelišky

* * *

leden 1969

táta říkal, že v praze se nějaký student upálil
(kvůli ruským tankům)
protože lidem už to začlo být všecko jedno
já bych to nedělala
já bych rači na ty tanky hodila bombu!!!

* * *

červenec 1969

ameryčani viletěly až na měsíc
všichni jsou z toho celý pryč
dokonce i máma dovolila abysme šli všichni i s ní koukat na televizi k tátovu kamarádu i když nemá televizi ráda říká že žere čas
mně se to lýbý ale nevým co všichni vyšilují
vždyť měsíc je hvězda co je nejblíž (i když je to měsíc a ne hvězda, ale mně to přijde stejné)
a když mají lidi dost velkou raketu proč by tam nedoletěly
to slunce to je fakt daleko! a ty hvězdy co vipadají tak malí ještě dál

* * *

srpen 1969

světlužky a skauti měly táborák tak nás tam někdo svezl abych byla aspoň u táboráku když ne na táboře

zpívali jzme písničky ty americký co já ráda a co je doma zpívá táta o kovbojích a tak u táboráku na zahradě když si pečeme buřty (a taky někdy v ložnici před spaním kde spí naši a já a miminko jen babička spí v kuchyni)

vedoucí se všichni bavily o těch tancích co tady furt sou že už asi neodjedou

* * *

táta říkal že jeho tatínkovi mému dědovi

chtěl kdysi po válce jeden rus když je rusové osvobodily sebrat hodinky a řekl mu davaj časy

a on se ho zeptal jestli přes hubu nechce

a on řekl nět a šel pryč

babička na to říkala že by jim ale někdo dát přes hubu mjel

táta říkal že by s toho bilo akorát krve prolytí

máma říkala že se to musí nejdřív celé podělat zevnitř z ruska

* * *

už nechodím na světlužky protože nejsou schůsky

to je škoda já mám schůsky ráda

* * *

ŠKOLNÍ ROK 1969/1970 (1. TŘÍDA)

už půjdu do školy je tam i paní učitelka co jsme ji měli na světlužky
a učí tam taky máma ale teď neučila protože byla nemocná
potkali sme paní učitelku a já se ptala kdy bude zase schůska a ona říkala že neví ale že teď ne a divně se usmívala

* * *

tak už chodím do školy a máma taky před tím byla furt nemocná
mám jinou paní učitelku než sem mněla na světlužky
táta taky učí ale na jiné škole velké děti
babička hlídá miminko

* * *

paní učitelka je hodná
akorát říká že nemám říkat jsem ale sem
ale naši říkají jsem a oba jsou češtináři
a taky mají žvdycky pravdu
nebo skoro žvdycky
a navíc jsem je hežčí než to trapný sem
tak budu stejně říkat jsem
nebo nebudu říkat ňic

* * *

listopad 1969

paní učitelka nám vyprávěla o křižníku auroře a řínové revoluci co byla
7 listopadu v rusku
a že to bylo aby byl komunismus a všichni se měli dobře
a že v komunismu všichni dostanou všeho stejně a budou štjastný
jenže lidi se přece pořád hádají kdo má lepší auto a tak a závidí si
tak myslím, že by si stejně něco vymyslely aby si mohly závidět
a já závidím taky ale, jen trošku (i když auto ne)
ale myslím že by to byla děsná, nuda, kdyby všichni měly všechno stejné a že, by to doopravdy ňikdo nechtěl
nevím jestli tomu paní učitelka fakt věří
nejlíp je prý v sovětském svaze a to je náš vzor
jenže kdyby byl náš vzor tak, by nám sem neposlal tanky

* * *

máme lampy jónový průvod na oslavu, té revoluce
ty lampičky sou po tmje krásný, ale proč slavyt něco tak blbého

* * *

miminko je holčička a já jí říkám jl
ještě neumí mluvit ale dělá různý zvuky,

* * *

musela sem při hodině na vc, a jedna holka taky
seděly jsme tam na záchodech a bavily se
a ona říkala že má na sobě, ruskou sukni
a já to nevydržela a řekla že rusové sou, naši nepřátelé
protože to sou
ale pak sem se bála abych neudělala průšvih našim
tak sem si řekla že jestli to, řekne paní učitelce řeknu že sem říkala že rusové jsou naši přátelé a že se přeslechla
ale nic paní učitelce neřekla tak mě asi neslyšela

* * *

celá škola měla cvičení, co se má dělat kdyby začla válka
nejdřív nám promítly takový film se strašidelnou hudbou,
pak jzme si zkoušely nasadit plynové masky a utíkat do sklepa
jedna holka začla brečet že nechce, válku protože si myslela že je to doopravdy
já věděla že to není doopravdy ale nelíbilo se mi to

* * *

paní učitelka říkala že to cvičení nebylo jen tak pro zábavu
že to bylo protože nás chtějí ameryčani rozbombardovat
ale já mám ameryčany ráda a je tam prateta a prastrejda co tam utekly,
a taky nevím proč by nás chtěli rozbombardovat
(to spíš chtějí rusové rozbombardovat je když i nás takhle přepadly)
táta říkal že mu někdo řekl že teta a strejda už sem nepřijedou
strejda nemůže protože, by ho zavřeli
a teta prý strašně vynadala československému velvyslanci

* * *

ptala jsem se našich jestli byzme mohly, jít teď o vánocích do kostela až tam bude mše protože, je jinak zavřený že mi slíbili že mě tam vezmou, až budu věčí a ukážou mi betlém co už jsem kdysi viděla s andělem co kývá hlavou když se do něj hodí peníze

a oni řekly že, by to nebylo moc moudré že, v tomhle hnízdě zná každý každého a že, by je za to že, by je někdo viděl v kostele taky mohly vyhodit ze školy tak jako jejich kolegyni tak že, rači ne

že, by mje nechaly chodit ve škole na náboženství protože je to taky vzdělání ale že, by mi to mohlo pokazit budoucnost

v naší třídě chodí na náboženství jen jeden kluk a děcka na něj koukají jako že, je divný

naši říkají že, stejně pana faráře stejně co nevydět ze školy vyženou protože ho tam komunisti nechtějí a že, mu to náboženství úplně zruší

že, až není morava, kde si to tak hned nedovolí

* * *

dostala jsem vysvěddčení s jednou známkou

bála jsem se, že dostanu pětku ale dostala jsem dvojku asi kvůli tomu, že když se snažím psát hezky hrozně mi ztuhne ruka a písmenka vypadají hnusnjě

škoda, že nemám jedničku většina dětí ji má

ale jsem ráda, že jsem nepropadla

a, že mě neposlaly do zlášní školy kam posýlají děti co jim to nejde

* * *

dneska je výročí osvobození sovětskou armádou a malujeme tanky s hvězdičkama

už mi fakt lezou na nervy ty tanky a křižníky a stejně neumím kreslit

teď se mi to při obtahování rospilo ale vůbec, mi to nevadí

hvězdičky mám moc ráda ale tyhle ne

* * *

děti ve škole se mi smály, že divně mluvím

táta říkal, že sem objeť pomněrů jako dcera dvou češtinářů a vnučka babičky co je češka ale mluví spisovnou moravštinou

máma říkala, že divně mluví oni a ne já

babička říkala ať se na ně, vykašlu

JL už taky mluví ale dřív zpívala než mluvila

jednou si prostě sedla a začla zpívat skákal pes na ta ta ta

ale hrozně hezky

* * *

ŠKOLNÍ LÉTA 1970/1973

Naučila jsem se básničku o kohoutkovi co ztratil svoje kikiriki a šel ho hledat do světa.

Máma říkala, že bych to měla zarecytovat nějakému obecenstvu tak to domluvila ve škole a s tátou mi nakreslily a vystříhly z papýru zvířátka která ten kohoutek potkal a já jsem to celé zahrála, dětem v prvních třídách.

Mě to bavylo ale jestli ty děti to nevým.

* * *

prosinec 1970

Naši říkali, že to, že máma byla nemocná bylo štěstí v neštěstí,

že jinak by se do toho všeho namočily taky a teď by byly v průšvihu.

Ale, že stejně vyhazují hlavně komunisty

co byly v padesátých letech hajzlové a teď najednou děsný ydealysti

a to je v jistém smyslu po etycká spravedlnost

(nevím co to je).

* * *

Paní učitelka se nás ptala čím chceme být

děcka říkala, že družstevníky a horníky a letci.

Je to trapné (ne ty letci a horníci ty jsou stateční a zemědělství nás všechny živý to je důležité).

Ale je to trapné protože všichni řekly přesně to o čem, mluvila paní učitelka.

Já bych chtěla být americký president

protože to by si na naši zemi nikdo nedovolil a nepřepad nás,

(nebo bych aspoň chtěla velkého psa jako třeba dogu aby, si nikdo nemohl dovolit ani na naši rodinu.)

Ale když se paní učitelka ptala mě řekla jsem, že nevím protože, vím že se to říkat nesmý.

* * *

Prý teď máme říkat paní učitelce soudružko učitelko

mě to nějak nejde dopusy.

Platí to pro celou školu

máma, se vzteká že ona není ničí souška.

* * *

Máma říká, že to ona naučila babičku číst knížky a chodit do kina, že babička si myslela, že nesmí protože, by mrhala časem.

A teď chodí babička a táta

máma ne někdy, jde taky strejda co je tátův bratr.

Babička se sice na Vinetua tak jako ošklíbá ale já myslím, že ji ve skutečnosti bavý.

Vrhá ošklivé pohledy na tátu když dělá v kině indiánský pokřik a všechny nás ruší.

* * *

Šly jsme s JL a tátou na parkoviště u kašny Géta, že nás táta bude učit jezdit na kole. Když jsme šly zpátky naší ulicí, táta začal křičet na tři kluky co tam kopaly do něčeho bílého kulatého a řekl mi ať odvedu JL domů aby se nebála.

Pak večer vypravoval babičce a mámě a mě, že to byla lidská lepka. Že je určitě s toho starého německého hřbitova co byl celý spustlý a teď komunisti vymyslely, že tam postaví tenisové kurty. Že, s lidmi z muzea táta odvez ty nejvzácnější náhrobní kameny do zahrady muzea a pak komunisti všechny hroby vybagrovaly. Že je to hrozné barbarství a navíc hloupost když Aš nemá kulturních památek zrovna moc.

Ale mě víc vadí to, že vybagrovaly ty lidi i když mrtvé než ty kameny i když jsou vzácné.

Máma řekla, že to jsou celý komunisti – plná pusa zářných zítřků lidstva ale žádná úcta k opravdickým lidem.

Babička řekla, že teď si tam budou na hrobech pinkat míčky a chlastat.

* * *

JL se to o té lepce taky dověděla a vůbec ji to nevzrušilo. Ona je takový vjedec. Všechno děsně zkoumá. Říkala, že je to jak skořápka od šneka ale ten ji má navrch a lidi vevnitř. Já si hned myslela, že by se jí nebála. Já se v noci někdy bojím té princezny z pohádky Boženy Němcové co celá zčernala a trhala lidi na kusy, ale téhle lepky taky ne.

* * *

Táta tu lepku zakopal na zahradě. U plotu pod keřem. Nikomu nám to nevadí. Jen doufám, že ji tam nenajde veřejná bespečnost nebo si bude myslet, že jsme někoho zavraždily a uřízly mu hlavu.

Táta říká, že ji zakopal pijetně. To asi znamená uctivě?

Já si myslím, že správně by se při tom měl někdo pomodlyt. Ale nikdo nejsme vjeřící. Tak co se dá dělat. Aspoň má ten mrtvý člověk klid. Jestli mu nevadí, že ostatní kosti má někde jinde.

* * *

duben 1972

Četla jsem v ábíčku, že se v pražské zó narodila malá geparďata.

Mít geparda by se mi lýbilo to by si na mě teprv nikdo netroufl. Nebo taky Irského vlko dava.

V ábíčku čtu ty obrázkové příběhy táta říkal, že se jim říká komyx. Jako čtyřlístek, ten mám taky moc ráda ale tyhle jsou ještě víc dobrodružný.

* * *

Byla jsem zase s tátou a babičkou v kině na Vinetuovi. JL je na to ještě moc malá. Moc se mi to líbilo. Mě moc nebavý pohádky když tam nejsou draci, a koně, a meče, nebo tak. A taky se mi nelíbý když to špatně dopadne. Už jsem přečetla víc knih než děti u nás ve škole ale stejně mě nejvíc bavilo tohle kino. Táta říká, že Vinetú je taky kniha ale, že bych jí ještě nerozumněla, že mi ji půjčí až budu vědčí. Tch!!!

* * *

Pořád jsem mluvila o těch indijánech a táta si ze mě dělal legraci a říkal Vinetůr a olda šetrnej. Já se vztekala. Máma nám objema vinadala a řekla tátovi ať mi to radči pořádně vysvětlí když se jako kluk učil tu angličtinu.

Táta vysvětluje rád tak mi řekl, že Vinnetou není vúbec anglicky, že Vineta bylo záhadné staré Slovanské město na severu u moře a, že si to Karel Máj asi vypújčil ale aby to bylo víc zvnešené dal tam dvě n a ou. A na začátku se píše velké V proto, že je to jméno.

Ale, že olda šetrněj je fakt anglicky. Old znamená starý. Shatter je drtící a píše se to sh a dvě t proto, že je to anglicky. Hand je ruka a tady se myslí pjest. Oba kusy mají na začátku, velké písmeno proto, že je to jméno. A čte se to ould šetrhend proto, že tak se čte angličtina.

Tak si to teť natrénuju a už to vždycky napíšu i řeknu správnjě!

* * *

Ve škole všem zakázaly nosit křížky. A taky kluci nesmý mýt dlouhé vlasy. Tátova škola to dělá taky a táta nesouhlasý s křížky ale souhlasý z vlasy. Mámu to štve obojí.

* * *

Už jsem ty knížky o Vinnetuovi doma našla. Jsou tlusté ale stejně je přečtu! Je tam toho víc než ve filmu a to mě baví.

Taky čtu Rychlé Šípy. Ty mě taky baví. Ty se čtou dobře proto, že jsou to taky komyxi. A ještě čtu různé jiné věci v obrázkách, co jsou v časopisech co je bereme. Baví mě, že to přečtu hrozně rychle ale pak už mě nebaví, že si všechno co tam je už hned pamatuju. Vinnetoua budu aspoň číst dlouho.

* * *

Viděla jsem děcka jak si hrála na Vinnetoua a křičela na sebe paf paf jsi mrtvej!

To je pěkná blbost, Vinnetou a Old Shatterhand byly ušlechtilý a nechtěly, aby byl někdo mrtvej, ale chtěly všechny zachránit.

Ty děti tomu vůbec nerozumí. Tomu autorovy Májovi, by se to určitě nelíbilo.

Mně to štve, taky.

* * *

Máma řekla, že se nedá nic dělat, že jiskrám jsem sice unikla, ale bude mně muset přihlásit do pijonýra abych se pak jednou měla šanci dostat na školu.

Já na školu nechci téhle mám až po krk radči, si chci doma číst a do pijonýra se mi taky nechce.

* * *

Jsou vánoce. My vždycky nejdřív večeříme pak u stromečku zpíváme koledy s kytarou co, na ni hraje táta a pak vybalujeme dárky. Nejhezčí je zpívat ty koledy to, člověk ještě dárky nemá a těší se na ně. Vždycky je zpíváme strašně dlouho.

Před večeří nám táta četl o narození Ježíška z knihy. Říkal, že to není bible, ale vyprávění o bibli a, že tu knihu honem ještě koupil než, jim ji v knihkupectví komunisti zabavily.

Dostala jsem od Ježíška, ale vím, že od našich hodinky. Velké pánské abych na ně dobře viděla říkala máma. Ale nejsou na nich čísla ani normální dokonce ani ta římská jenom, čárky.

* * *

Ve škole pořád zpíváme. A to mě baví když zíváme spolu ne když chtějí abych, zpívala sama to mám trému.

Líbý se mi lidovky, ale taky furt zpíváme ty nadšený budovatelský co jim naši říkají vypalovačky o pijonýrech a pracujících atak. Ty mně štvou proto, že jsou všechny o tom jak se tu máme dobře. Docela mě bavý partyzán proto, že je dobrodružný, ale taky mně štve proto, že je o rusech.

* * *

Pojedeme do Bulharska. Babička řekla, že bychom mohli aspoň jednou v životě vypadnout jako rodina k moři a, že ona si od nás doma aspoň odpočine.

A taky pojedeme na svadbu! Já na žádné nikdy nebyla. Žení se náš strejda s Prahy je to bratr mámy. Pořád se nic neděje a teď tohle všecko!

Strejda už jednu svadbu měl, ale máma říká, že to špatně dopadlo. A že máme v Praze bratrance, ale búchví kde. A pak byl strejda léta sám a teď si našel nevěstu.

* * *

Naši řekli, že bychom se mohly naučit aspoň pár Bulharských slov. Je to podobné Ruštině a Ruštinu má máma vystudovanou teď, ji zrovna neučí, ale mohla by.

(Ona ji učit nechtěla ale, když šla na vysokou školu chtěla tam studovat Češtinu a Dějepis. Ale oni jí řekli dáme vám Matematiku a Fyziku. A to máma nemá ráda a já taky ne. Tak řekla, že ne a oni řekli dobře, Češtinu, vám dáme ale Dějepis, ne dáme vám Ruštinu. Máma řekla, že ano, protože počty fakt nechtěla. A říká, že Ruština jí nevadí protože, jazyk za nic nemůže to ty lidi. A obyčejní Rusové, že jí nevadí spíš je jí jich líto, že musí v tom Sovětském Svazu žít.)

Tak nám naši řekli, že zmrzlina se řekne sladolet. A máma řekla, že mě při tom může taky trochu naučit azbuku, že ji budu co nevidět potřebovat až začneme, ve škole Ruštinu.

Pak mi ukazovala, že ž vypadá jako ježek a chtěla mi ukázat i další písmena ale já utekla proto, že se nechci i doma pořád něco učit.

* * *

Měly jsme pionýrský slib a měly jsme tam všichni říkat, že budeme budovat socijalizmus. Tak jsem to neříkala doopravdy jen, jsem si něco brblala a *hodně*, myslela na to, že to nechci. Ale nelíbí se mi to! Vinnetou by to neudělal.

Máma říkala, že vybrala to nejmenší zlo, že je to turistický odíl a ten je skoro jako skauti a aspoň, budu na čerstvém vzduchu.

* * *

srpen 1972

Tak jsme byly na té svadbě v Praze! Bylo to zajímavé. Máma říkala, že je škoda, že byla jenom na radnici. Teta je moc sympatická a jmenuje se, Helenka. Měli jsme i hostinu ve velkém hotele. Babička říkala, že je teda stylové mít ji v baráku, co je stalinovo baroko a jmenuje se inter nacijonál jako ta sovětská pomoc. Tomu nerozumím. Ale byly tam taky naši dva nový bratranci s jejich tatínkem

a maminkou co je sestra tety a my si v křeslech na recepci spolu hrály. Jsou starý asi jako mi, ale vždycky nás přepraly! Strejda nás pak vzal do zó. Táta měl JL za krkem, ale mě už bolely nohy a strašně jsem zlobyla i když tam byly ty béžový divoký koně co se mi moc líbý. Druhý den nás vzal strejda do prašskýho hradu. Na výstavě obrazů dýchal na budík, co ukazuje vlhkost, abysme viděly jak funguje! a pak řekl hlídačovi co mu chtěl vynadat, že to udělala JL.

* * *

U moře bylo taky moc hezky. Naši se tam domluvili a smáli se tomu a říkali, že Česko – Rusko – Bulharsky a, že slovan všude bratry má.

Mámě se moc líbilo, že to moře nebylo vůbec černý, ale mnohobarevný podle toho jestli, bylo ráno nebo večer a podle počasí. Taky tam byl takový zajímavý cihlový kostel a táta říkal, že je to jiná církev než katolická u nás ale východní.

Taky jsme se obě (JL a já) svezly na oslech – takových mrňavých. To se mi líbilo i když jsem hrozně drncala. Bylo to jako v Karlu Mayovi. A sluníčko a písek a teplo, se mi líbily taky.

Máma se jen trochu zlobila proto, že táta musel chodit večer pít s tím pánem co jsme u něj bydleli – říkal, že je to v Bulharsku otázka mužné cti. Já mám čest ráda je jí plný Vinnetou.

* * *

JL si chce pořád hrát na školu. Strašně se chce učit. A když jí to nejde třeba, nemůže trefit tvar písmenka tak se hrozně vzteká. Já pak řeknu, že si s ní hrát na školu nebudu a máma mi nařídí, že musím. A ona se za chvíli zase vzteká. To je nefér (od mámy)!

Ale JL to má taky blbý. Ona by si se mnou chtěla hrát a mě hraní nebaví rači, si čtu. Ani s ní nechci hrát karty nebo hry když je nemocná, protože mě to nebaví a to je ode mě, hnusné.

Občas se pereme, ale když dostává jedna na zadek druhá na mámu která to dělá ječí. Jedna za všechny... (jako tři mušketýři).

* * *

Začli jsme se ve škole učit ruštinu. Všechna písmenka. Máma říká, že je to hodně stará abeceda tak ať se nevztekám, že mi moc nejde. Táta říká ať si jí považuju proto, že ji vymysleli Cyril s Metodějem jen, ji během dějin trošičku předělaly.

Máma mě ji učí, ale píše písmenka trochu jinak než paní učitelka tak, mi paní učitelka vynadala. Řekla jsem jí, že to dělám podle mámy, ale ona řekla, že to musím dělat podle ní. Ale já to chci dělat podle mámy. Navíc je to od ní hnusné když je máma její kolegyně. Tak jsem jí to napsala jak chtěla, ale schválně, hrozně ošklivě do vlnovky nahoru a dolů. Ona to pak všechno opravovala. Dobře jí tak. Je